

ام اس پایان زندگی نیست

شیوع بیماری ام اس و اثرات ناراحت کننده‌ای بر زندگی بیماران به جای می‌گذارد، و نیز نبود علاج قطعی برای آن، باعث شده است، دچار شدن به این بیماری به معنای پایان زندگی فرد مبتلا تلقی کنند. اما این باور درست نیست.

بیماری ام اس یا اسکروز متعدد، یک بیماری تحلیل برنده مزمن دستگاه عصبی مرکزی است که در آن تخریب تدریجی غلاف میلین پوشاننده سلول‌های عصبی در بخش‌هایی در سراسر مغز، طناب نخاعی و یا هر دو آنها رخ می‌دهد. تخریب میلین انتقال پیام‌های را مختل می‌کند و باعث ضعف عضلانی، از دست دادن هماهنگی حرکتی و اختلال در حرف زدن یا بینایی می‌شود.

این بیماری بیش از همه جوانان را درگیر می‌کند و به علت اختلالی در دستگاه ایمنی روی می‌دهد که ممکن است منشایی ویروسی یا ژنتیکی داشته باشد.

دستگاه ایمنی در این بیماری فکر می‌کند آسیبی در دستگاه عصبی مرکزی وجود دارد، در حالی که این چنین نیست، و التهابی که در آن محل به وجود می‌آید به میلین آسیب می‌رساند.

میلین یک پوشش نرم سفیدرنگ است که رشته‌های عصبی در دستگاه عصبی مرکزی می‌پوشاند، و از چربی و پروتئین ساخته شده است. میلین به عنوان یک ماده عایق عمل می‌کند و به هدایت کارآمد پیام‌های عصبی کمک می‌کند. هنگامی که در ام اس آسیب می‌بیند، هدایت پیام‌ها در رشته‌های عصبی دچار اشکال می‌شود یا به کلی متوقف می‌شود. در نتیجه اختلال کارکردهای بدنی یا اختلال در حس‌هایی که به این رشته‌های عصبی میلیون‌زادایی شده ایجاد می‌شوند. علائم ام اس را در جاهای گوناگون بدن بروز می‌کند.

بدن میلین آسیب دیده را با بافت جوشگاهی (اسکار) جایگزین می‌کند. میلین از اعصاب حمایت می‌کند و به فرستاده شدن پیام‌های عصبی کمک می‌رساند. هنگامی پیام‌های عصبی قطع می‌شوند؛ نشانه‌های ام اس به صورت تار شدن دید، مشکلات تعادل و فلج‌ها، اختلال‌های شناختی و سرگیجه بروز می‌کند.

چهار رده یا نوع ام اس وجود دارد:

۱- ۸۵ درصد از موارد ام اس در رده "عودکننده- فروکش کننده" قرار می‌گیرند. بیمار دچار حملات گاهگاهی می‌شود و بعد دوره‌ای فروکش کردن علائم را تجربه می‌کند.

۲- ۱۰ درصد مبتلایان به ام اس دچار نوع "پیشرونده - اولیه" بیماری هستند. علائم ممکن است به تدریج بروز کند، اما وضعیت بیمار با سرعتی مداوم بدتر می‌شود.

۳- ام اس "پیشرونده- ثانویه"

ممکن است در بیماری که در ابتدا در رده عودکننده- فروکش کننده قرار گرفته‌اند، بروز کند. بیمار دچار علائم مداومی است و دوره‌های فروکش گاهگاهی بیماری دیگر وجود ندارد.

۴- ۵ درصد بیماران ام اس نوع "پیشرونده- عودکننده" بیماری را تجربه می‌کنند. در این بیماران وضعیت به طور مداوم در حال بدتر شدن است، در عین حال عودهای شدید بیماری رخ می‌دهد که بیمار ممکن است از آنها بهبود پیدا کند یا نکند. در حال حاضر داروهای جدید فراوانی در دسترس هستند که به کنترل بسیار خوب ام اس کمک می‌کنند. هر مورد ام اس خصوصیات منحصر به فردی دارد و بنابراین بسیار مهم است که درمان‌هایی که پزشک بر حسب این ویژگی‌ها تجویز می‌کند، به کار بسته شود.

آینده سیر بیماری برای شخص دچار ام اس به نوع بیماری بستگی دارد. عوامل دیگر مانند نژاد، جنسیت، علائم اولیه و سن نیز در این سیر بیماری موثرند. علائم اولیه بیماری در در مورد چگونگی درمان بیماری و انتظار آینده از آن هم نقش دارد.

خبر خوب این است که امید به زندگی یا میانگین طول عمر افراد مبتلا به ام اس با وجود درمان‌های جدید اکنون تقریباً به اندازه افراد غیر مبتلا رسیده است. ام اس به معنای حکم مرگ نیست، و مبتلایان به آن در صورتی که به طور مناسب درمان شوند، می‌توانند زندگی معناداری را ادامه دهند.